

które będą uzupełniać lub zastępować te akty do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w instancji, o ile akty te będą dotyczyć skarżącego, oraz po czwarte, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawartych w pismach z dnia 28 października 2010 r. i 5 grudnia 2011 r.

Sentencja

1) W zakresie dotyczącym Banku Refah Kargaran stwierdza się nieważność:

— załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. i następnie decyzją Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r.;

— decyzji 2010/644;

— załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącym wykonania rozporządzenia nr 961/2010;

— decyzji 2011/783;

— rozporządzenia wykonawczego nr 1245/2011;

— załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

2) Skutki wywołane przez załącznik II do decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644 i następnie decyzją 2011/783, w stosunku do Banku Refah Kargaran zostają utrzymane w mocy do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności załącznika IX rozporządzenia nr 267/2012 w zakresie dotyczącym Banku Refah Kargaran.

3) Postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia, że decyzja 2010/413 nie znajduje zastosowania do Banku Refah Kargaran, zostaje umorzona.

4) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona i w części oddalona.

5) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Bank Refah Kargaran.

6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Deutsche Bahn i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-289/11, T-290/11 i T-521/11) (¹)

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli — Uprawnienia kontrolne Komisji — Prawo do obrony — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 304/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy); DB Mobility Logistics AG (Berlin); DB Energie GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy); DB Netz AG (Frankfurt nad Menem); DB Schenker Rail GmbH (Moguncja, Niemcy); DB Schenker Rail Deutschland AG (Moguncja); Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Niemcy) (przedstawiciele: W. Deselaers, O. Mross i J. Brückner, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Malferri, N. von Lingen i R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo, w sprawach T-289/11 i T-290/11, M. Muñoz Pérez, następnie, w sprawach T-289/11, T-290/11 i T-521/11, S. Centeno Huerta, abogados del Estado); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy) i Urząd Nadzoru EFTA (przedstawiciele: X. A. Lewis, M. Schneider i M. Moustakali, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji: C(2011) 1774 z dnia 14 marca 2011 r., C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r. zarządzających zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 kontrole w spółce Deutsche Bahn AG i w jej wszystkich spółkach (sprawy COMP/39.678 i COMP/39.731).

Sentencja

1) Skargi zostają oddalone.

2) Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG i Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) pokrywają koszty poniesione przez Komisję Europejską oraz koszty własne.

3) Rada Unii Europejskiej, Urząd Nadzoru EFTA i Królestwo Hiszpanii pokrywają koszty własne.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — *Europäisch-Iranische Handelsbank* przeciwko Radzie

(Sprawa T-434/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Proporcjonalność)

(2013/C 304/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo S. Ashley, S. Gadhia, solicitors, H. Hohmann, adwokat, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley, barrister, następnie S. Ashley, H. Hohmann, D. Wyatt, R. Blakeley, S. Jeffrey i A. Irvine, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Paasivirta i S. Boelaert, następnie E. Paasivirta i M. Konstantinidis, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Behzadi-Spencer, A. Robinson i C. Murrell, pełnomocnicy, wspierani przez J. Swifta, QC i R. Palmera, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65), po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 26), po trzecie, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11), oraz po piąte, rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 503/2011 z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim akty te dotyczą *Europäisch Iranische Handelsbank AG*.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) *Europäisch-Iranische Handelsbank* pokryje trzy piąte swoich własnych kosztów oraz trzy piąte kosztów poniesionych przez Radę Unii Europejskiej.
- 4) Rada poniesie dwie piąte swoich własnych kosztów oraz dwie piąte kosztów poniesionych przez *Europäisch Iranische Handelsbank*.
- 5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — *Globula* przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/11) (¹)

(Rynek wewnętrzny gazu ziemnego — Dyrektywa 2003/55/WE — Ciężący na przedsiębiorcach prowadzących działalność w sektorze gazu ziemnego obowiązek utworzenia systemu umożliwiającego osobom trzecim dostęp na podstawie umowy do instalacji składu gazu — Decyzja władz czeskich przyznająca skarżącej czasowe zwolnienie w odniesieniu do przyszłych instalacji podziemnego składu gazu w miejscowości Damborice — Decyzja Komisji nakazująca Republice Czeskiej cofnięcie decyzji o zwolnieniu — Stosowanie w czasie dyrektywy 2003/55)

(2013/C 304/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Globula a.s.* (Hodonín, Republika Czeska) (przedstawiciele: adwokaci M. Petite, D. Paemen, A. Tomtsis, D. Koláček i P. Zákoucký)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i T. Scharf, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Očková i T. Müller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2011) 4509 z dnia 27 czerwca 2011 r. o zwolnieniu w odniesieniu do instalacji podziemnego składu gazu w miejscowości Damborice w świetle zasad rynku wewnętrznego dotyczących dostępu osób trzecich.